

**Formandsberetning for fodboldåret 2009
ved den ordinære generalforsamling
mandag den 22. februar 2010 i
Pejsestuen Brabrandhallen, Brabrand**

INDLEDNING

Velkommen til årets generalforsamling i fodboldafdelingen – en afdeling i vækst!
For første gang nogensinde har vi passeret 500 medlemmer.

Generalforsamlingen er jo stedet, hvor ledelse og primært bestyrelse kan kommunikere om relevante forhold med medlemmerne og sikre en god dialog, så alle har mulighed for at blive ordentligt orienteret om året, der gik, og hvad fremtidens strategi ifølge bestyrelsen skal være.

SENIOR

1.holdet

En delt andenplads og dermed en realistisk mulighed for at blande sig i kampen om de forjættede pladser i 1.division var udgangspositionen, da vi tog fat på 2.del af sæson 2008/9. Det blev et meget svingende og dermed også spændende forår med 7 V, 3 U og 5 T, og kun det faktum, at vi vandt og tabte de ”rigtige” kampe gjorde, at vi for 2.år i træk kunne spille os frem til de ”forkætrede” playoff kampe – og igen kun i kraft af en bedre målscore (+3 foran Blokhuis, så sejren på 5-1 over netop Blokhuis viste sig at være afgørende).

De 2 efterfølgende playoff kampe mod B93 er sammen med forårets øvrige på forbilledlig vis refereret af Martin Risbjerg i klubbladet, så jeg vil nøjes med at konstatere, at BIF atter er tilbage i landets næstbedste fodboldrække. Samlet set blev det til 15 sejre, 6 uafgjorte og 9 nederlag + uafgjort og sejr mod B93 (målscore 50-32 og 51 point).

Da den første og forståelige eufori hen over sommeren havde lagt sig, blev det hurtigt hverdag igen. Cheftræner Lundkvist havde hele foråret igennem sammen med spillerne kæmpet for og troet på oprykning – men samtidig hele tiden pointeret, at vi ikke havde holdet, der ville kunne begå sig i 1.division. Så hvis oprykningen var glippet (hvilket ville have betydet et år mere i 2.division, hvor vi så ville have haft mulighed for at bygge et stærkere hold op), havde det nok – alt andet lige – været lettere for os at komme over, end det tilsyneladende var for B93.

Men nu havde tingene altså artet sig til BIF's fordel, så den korte sommerpause blev brugt til at finde spillere, der kunne gå direkte ind på holdet og dermed øge mulighederne for at vi ville kunne matche de kommende modstandere i 1.division, der jo - som vi erfarede, sidst vi var der – er i langt bedre fysisk form, dygtigere teknikere og alt i alt på et noget højere niveau end holdene i 2.division.

Som det jo sikkert er de fleste bekendt, er det på trods af tilgangen af 3-4 nye ansigter, ikke ligefrem gået Brabrands vej i de første 15 kampe. Sølle 4 point er det blevet til, og den første sejr lader endnu vente på sig. Der overvintres på en absolut sidste plads (0 V, 4 U, 11 T) – 10-31 med 9 point op til den rigtige side af stegen.

Hvorfor er det så gået så dårligt?

- Vore angribere har i hvert fald ikke scoret nok mål, når chancerne bød sig
- De berømte små marginaler har heller ikke været med os
- I rigtig mange kampe har vi spillet lige op med modstanderen for så til sidst alligevel at trække det korteste strå, flere gange desværre på personlige fejl

Lidt positivt har der da også været, idet det i årets pokalturnering lykkedes at spille os frem til 4.runde (så langt er vi aldrig kommet før), hvor det på hjemmebane blev til et 0-2 nederlag til superligaholdet HB Køge.

Uden på nogen måde at ville klandre og nedgøre de spillere, der har udgjort holdet her i efteråret (de har fignitet og gjort, hvad de kunne – så langt evnerne rakte – og ikke på noget tidspunkt givet op), har savnet af markante profiler, der skiller sig ud og træder i karakter, når det virkelig gælder, og som har niveau og overskud til at skabe ro og hjælpe mindre rutinerede holdkammerater, været en afgørende faktor.

Ser man på de øvrige hold i 1.division, er der nogle, vi selv på en god dag ikke kan slå – så realistisk må man være. De har en organisation og spillere i en klasse, hvor Brabrand ikke kan være med. Når det er sagt, er det vel også værd at nævne, at så godt som alle modstandernes trænere har udtrykt forundring over Brabrands bundplacering – spil og chancer taget i betragtning. Men - det kan vi jo ligesom ikke rigtigt bruge til noget! Nu drejer det sig om at kæmpe for overlevelse i 1.division – en vil de fleste nok mene umulig opgave – men vi har gjort det før: haft en dårlig efterårssæson for så at slå til i løbet af foråret.

Tilgang af en række spillere – dels på kontrakt og dels på lejebasis – sammenholdt med at et par af vore normale startere, der har været ude hele efteråret, har meldt sig klar igen, bevirker forhåbentligt, at vi kan mønstre et noget stærkere hold, når vi tager imod Næstved lørdag den 20. marts.

Skulle det utænkelige ske, at vi rykker ned i 2.division, vil det være på et rigtig dårligt tidspunkt, for med en eventuel vedtagelse af den nye turneringsstruktur, der kommer til afstemning på DBU's repræsentantskabsmøde den 6. marts, vil det betyde, at antallet af 1.divisionshold gradvis nedbringes til 12. Det vil bl.a. foregå ved at begrænse oprykning fra 2.division, således at det i 2 år kun bliver den samlede vinder af 2 playoff kampe mellem nr. 1 i hhv. øst- og vestkredsen, der rykker op. Efter overgangsperioden udvides antal oprykkere til 2, nemlig vinderne af hhv. øst- og vestkredsen. Unægtelig hårde odds, når man reelt kan risikere at blive nr. 1 to år i træk og så alligevel ikke få noget som helst ud af anstrengelserne.

Uden at skulle komme nærmere ind på alle detaljerne i forslaget om ny turneringsstruktur, kan jeg – qua de møder, jeg har deltaget i desangående – konstatere, at når man fjerner alle de fine ord om, hvad der er bedst for dansk elitefodbold, og skærer ind til benet, er konklusionen, at det drejer sig om penge – TVpenge – og i særdeleshed om, hvem og hvor mange (læs: hvor få) der skal have del i dem.

Derudover er der også forslag om en mærkbar stramning af licenskravene, især til holdene i 1.division vedrørende stadion, personale, økonomi osv. – specielt ud fra et ønske om at minimere risikoen for, at klubber får økonomiske/finansielle problemer midt i en sæson og må trækkes ud af rækken.

Alt i alt stramninger og ændringer, der vil gøre det noget nær umuligt for klubber af Brabrands størrelse at begå, endsige etablere, sig blandt den lille eksklusive kreds af 24 klubber, der ifølge forslaget vil komme til at udgøre toppen af dansk fodbold.

Træls, at der således tilsyneladende ikke bliver plads til at kunne berette om f.eks. en lille ukendt forstadsklub, der - via hårdt og målrettet arbejde med de rette mennesker på det rette tidspunkt på det rette sted med den rette blanding af held og dygtighed – tager turen fra upåagtet serieklub til toppen - eller næsten - af dansk fodbold.

2.holdet

har i år spillet 2 fuldstændig forskellige halvsæsoner.

Foråret blev en lang kamp for overhovedet at kunne stille hold. De mange skader på divisionsholdet forplantede sig til Jyllandsserien, der gang på gang stillede op med kun 11 mand, målmænd blev sat ind som markspillere, og sågar cheftræner Lundkvist var med i flere kampe ("heldigvis" uden at få scoret, selvom det var tæt på). På trods af de svære odds lykkedes det for Jesper Møller og Co. at blive nr. 4.

Efter sommerferien ændrede forholdene sig markant: dels kom 6-7 spillere tilbage efter langvarige skader, og dels var der stødt 5-6 nye mand til 1.holdstruppen. Dermed var Brabrands reserver pludselig blevet væsentligt forstærket. Resultaterne udeblev da heller ikke:

- 14 sejre ud af 14 mulige
- En målscore på 58-8
- Nicki Steffensen topscorer i rækken med 14 mål

Det er selvfølgelig altid rart med succes, men i netop 2.holdets succes gemmer sig måske lidt af forklaringen på 1.holdets mangel på sammen. Hvis man nemlig betragter hele truppen under et, fremstår den niveaumæssigt meget lige – forstået på den måde, at cheftræneren gang på gang har sagt, når han skulle sætte førsteholdet, at det for en stor del af pladsernes vedkommende kunne være hip som hap, hvem der spillede – altså som jeg nævnte under 1.holdet: en klar mangel på spillere, der hæver sig over gennemsnittet. Eller sagt på en anden måde: vi har haft for mange, der ikke har været helt gode nok til 1.divisionsfodbold, men for gode til JS-fodbold.

Hvorvidt der i den kommende JS 1 skal kæmpes med i toppen om oprykning til Danmarksserien, er det på nuværende tidspunkt svært at gisne om. Det afhænger i høj grad af, hvilket spillermateriale der er til rådighed, når vi starter op igen.

Der er taget hul på den nye turneringsafviklingsmodel for Jyllandsserien. Det betyder helt konkret, at der i efteråret skal findes:

- dels de 16 hold, der i forårets JS 1 skal spille om 2 pladser i DS
- dels de 6 hold, der skal rykke ned i serie 1
- dels de 10 hold, der sammen med 6 oprykkere fra serie 1 skal udgøre JS 2, hvor der spilles om forbliven i JS eller nedrykning til serie 1

Denne måske lidt komplicerede facon er sat i verden for at binde helårsturneringerne under DBU sammen med halvårsturneringerne under lokalunionerne.

3.holdet

i serie 5 – stadigvæk. 13 spillere med Kaj Jensen i spidsen tog hul på første halvseson 2009. Desværre måtte Kaj på grund af sygdom forholdsvis hurtigt melde fra, så spillerne klarede stort set sig selv frem til sommerpausen. Resultatmæssigt blev det til en næstsidsteplads (3 V, 1 U, 6 T – 10 point).

Holdets sammensætning og manglende ledelse førte i forårets løb til en del udvisninger og karantæner, og på et tidspunkt var det oppe at vende, om vi skulle trække det og satse på et Ynglinge B-hold i stedet og dermed finde nogle nye typer til at spille serie 5.

Efter sommerferien var Kaj Jensen klar igen og sammen med Jesper Bertelsen & Co. tog han imod ca. 25 mand til første træning. Med så mange nye spillere blev der lige pludselig kamp om pladserne, når der skulle sættes hold. Samtidig kunne der organiseres ”rigtig” træning og ikke mindst stilles krav om kontingentbetaling (et noget forsømt område for 3.holdets vedkommende de sidste mange år). Desværre rakte det kun til en 3.plads og dermed ingen oprykning til serie 4 (4 V, 2 U, 4 T – 14 point).

Årets største præstation foregik imidlertid ikke på fodboldbanen, men derimod ved holdets afslutningsfest, hvor det lykkedes at få et af målene fra bane 1 placeret ovenpå klubhuset!

Netop placeringen i serie 5 er og bliver et problem. Der er simpelthen for stor afstand mellem 2. og 3.holdet til, at de kan få glæde af hinanden. Eksempelvis var der flere gange her i efteråret, hvor 2.holdet havde spillere i overskud, som pænt takkede nej til at spille på serie 5 niveau - så hellere undvære fodbold i den weekend og gå og være sure over ikke at spille på 2.holdet, og det er jo et eller andet sted ikke godt nok! For med lidt hjælp fra oven kunne vi måske have rykket os fri af serie 5. Nu må vi se, om ikke det på en eller

anden måde kan lade sig gøre i den kommende sæson – afhængig selvfølgelig af hvor mange spillere vi samlet kommer til at råde over i seniorafdelingen.

På JBU's nyligt afholdte delegeretmøde i Herning blev det besluttet at ændre på fordelingen af antal hold i serie 4, 5 og 6 ud fra følgende betragtning:

- Der er stor forskel i ambitionsniveauet blandt serie 4 hold.
- Nogle hold er 1.hold og ønsker at rykke op.
- Andre er lukkede og ønsker ikke at rykke op.
- Endvidere er det svært at skaffe hold nok til serie 5 på grund af udtrækninger samt det faktum, at der er mange klubber, som ikke ønsker at rykke op fra serie 6.

Det betyder, at der ved afslutningen af foråret 2010 ikke sker oprykning fra serie 6. I serie 5 nedrykkes de 80 dårligste ud af 96 hold på 4.pladsen sammen med alle nr. 5 og 6. De 96 serie 5 puljevindere mødes i en midtugekamp, hvorefter de 48 vindere mødes med de 48 dårligste nr. 4 fra serie 4. Herefter kommer det for serie 5s vedkommende til at foregå på følgende måde: nr. 1 og de 24 bedste toere ud af 72 rykker op. De 8 dårligste nr. 5 ud af 72 samt alle nr. 6 rykker ned. Øvrige hold bliver i rækken.

En anden ting, der blev vedtaget, var at afskaffe kampen om det jyske mesterskab i serie 1-6, således at der fremover kun spilles om mesterskabet i JS for hhv. herrer og damer.

OLD BOYS (Ole Rasmussen skriver)

Formandens beretning:

Et år uden de store problemer, idet holdlederne som sædvanlig har styr på det – tak for det – dejligt at tingene fungerer så fint i vores forening. 50 års holdet har opfundet en ny holdlederordning, idet jobbet er gået på skift fra kamp til kamp, og det har virket rigtig godt. Ugens holdleder er virkelig gået op i opgaven.

Generalforsamlingen i Østjysk Old Boys var som sædvanlig en hyggelig affære. Vi er oppe på 174 hold fra 78 klubber. Vi er stadig i front med antal hold – vi har jo 6 hold med. Der var en del ændringsforslag til turneringsformen, men som sædvanlig har jeg lyst til at sige, blev der stort set - som det plejer - ikke ændret ret mange regler denne aften. De fleste gik som sædvanlig på antal kampe og lange køreture, men det er nok svært at gøre alle tilpas.

Brugen af yngre spillere blev justeret.

I 40 års rækken er det tilladt, at 2 spillere der er 35 år eller derover kan benyttes.

I 45 års-rækken er det tilladt, at 3 spillere der er 40 år eller derover kan benyttes.

I 50 års-rækken er det tilladt, at 4 spillere der er 45 år eller derover kan benyttes.

I 55 års-rækken er det tilladt, at 4 spillere der er 50 år eller derover kan benyttes (11 mands).

I 55 års-rækken er det tilladt, at 2 spillere der er 50 år eller derover kan benyttes (7 mands).

I 60 års-rækken er det tilladt, at 2 spillere der er 55 år eller derover kan benyttes (7 mands).

Vi får nok brug for reglerne i år, hvor der opstår et hul i 45 års rækken – det kommer jeg tilbage til.

Reglerne er beskrevet på OOB hjemmesiden, og jeg tror, vi har styr på det.

Rigtig mange havde runde fødselsdage i 2009, hvor 3 blev 50 og 5 fyldte 60 år.

Tillykke til alle, som fik navnet på støvlerne eller på den lille trøje.

Hvordan gik det så:

Super 30 års blev nr. 6 og samlede 21 points i dobbeltturneringen

35 års holdet blev nr. 7 i gruppe 1 med 6 points
40 års holdet blev nr. 5 i gruppe 2 med 6 points
45 års holdet blev nr. 8 i gruppe 4 med 6 points og har besluttet at rykke op i 50 års
50 års holdet blev nr. 8 i gruppe 3 med 6 points og har besluttet at rykke op i 55 års
55 års holdet blev nr. 7 med 17 points i dobbeltturneringen
Det var en sæson på det jævne, men uanset hvordan det går, hygger holdene sig og har et fantastisk sammenhold og nogle gode 3. halvlege.
Året blev som sædvanlig rundet af med en rigtig hyggelig oldboys fest med landskamp på storskærm, musik og dans og ikke mindst god mad og drikke. Tak til festudvalget for et godt arrangement.
Dette års fest er fastsat til 2. oktober 2010, hvor Dissing, Anders, Jens, Egon og Olav står for festlighederne.
Kontingentmæssigt kører det nu. Harrie har styr på tingene. Vi skal have ajourført medlemslisterne, så fødselsdage og emailadresser er korrekte – det letter kommunikationen betydeligt, at vi lige kan sende en mail til alle, og fødselsdage skal helst fejres på den rigtige dag, så denne ajourføring vil holdlederne tage sig af i 2010. I har sikkert alle hørt om kunstbanepleanerne i Brabrand, og herfra skal derfor lyde en opfordring til at støtte projektet med stort eller lille bidrag.
Det kan evt. ske ved køb af vores Sport Fight spil, som sælges oppe i cafeteriet.
Til slut tak til alle, der har ydet et bidrag arbejdsmæssigt eller som sponsor – de er alle med til at gøre det sjovt at være Old Boys i Brabrand IF.

UNGDOM (Harrie Horsmans skriver)

Beretning 2009 Drengedivision

Medlemstallene i fodboldafdelingen er også i 2009 gået lidt frem. I øjeblikket har vi følgende betalende medlemmer:

Oldboys 87

Passiv 16

Herre senior 22 (ekskl. Division og Jyllandsserie)

Dame senior 8

Dreng 251 og

Piger 104 (i alt 488)

Med undtagelse af pigeårgang 1994 har vi ikke nogen store huller og det tegner godt for den fremtidige udvikling i klubben. Tilstrømningen fra bunden fortsætter, ikke mindst fra det nye Helenelyst område og vi formår at fastholde de ældre spillere. I 2009 har vi, for første gang siden lang tid, haft 2 junior hold og for 2010 ser det ud til, at vi langt om længe kan få et ynglinge hold og 3 junior hold efter sommerferien. Det har været et langt og sejt træk, siden dengang årgange 93 og 94 startede at spille fodbold for godt 10 år siden.

På træner siden er vi også heldige med at få mange nye forældretrænere på banen til de yngre årgange, samt at tiltrække unge engagerede trænere til de lidt ældre årgange. Derudover er der flere og flere af vores ungdomsmedlemmer, der prøver sig selv af som hjælpetrænere.

Der hvor det har haltet i 2009 er på den organisatoriske plan. Der er for mange opgaver, der hænger på for få ildsjæle og der er for meget brandslukning, der ikke overlader tid til de større tanker og en bedre struktur i vores arbejde. Der har i de sidste år været flere forsøg på at rette op på dette, dog uden at vi er kommet helt i

mål. Vi er nu blevet så store, at vi ikke kan fortsætte, som vi plejer. Derfor har en lille arbejdsgruppe sat sig sammen, for at forberede oprettelsen af et ungdomsudvalg.

Vi spiller stadigvæk fodbold

I 2009 er der blevet spillet et hav af kampe og jeg vil ikke trætte jer med at gennemgå resultaterne for alle vores hold. Der er dog enkelte resultater der fortjener at blive nævnt, her på generalforsamlingen. I foråret spillede 2. holdet i U15 drenge mange forrygende kampe og vandt deres pulje i drenge 2 i suveræn stil. Efterfølgende skulle 94-er drenge og deres træner Michael Spencer tag hul på en masse af JM-kampe. Holdet snublede dog desværre i deres anden kamp over et bedre hold fra Lyseng, som senere nåede helt til semi-finale.

Også vores U13 drenge (96) vandt i foråret deres pulje og kvalificerede sig til JM i U13 drenge 1. Her nåede holdet med trænere Jan Berg og Bent Sortkær helt til semi-finale, som i sidste sekund på udebane blev tabt med 1-2 mod Ribe BK. Det var ikke et helt retfærdigt resultat med Brabrand brillen, men sådan er det i fodbold. Det er kasserne der tæller, men drengene og trænere kan være stolte af deres flotte resultat.

I efteråret er det resultaterne i U17A og U15A, der fortjener lidt omtale. U17 drenge (93-94) gik, efter nogle spændende kampe, ubesejret igennem deres pulje og har kvalificeret sig til Mesterrække 2 i foråret. Det er ikke mindst bemærkelsesværdigt, fordi holdets nye træner, Christian Hansen, mildest talt ikke havde den nemmeste start. Som ny træner kendte han kun få spillere og på grund af sommerferie var mange spillere fraværende i opstartsfasen. Enkelte klubsift i sidste øjeblik gjorde sagen heller ikke nemmere for ham. På trods af at Christian først efter den første kamp vidste hvilke spillere han rådede over og hvad de stod for, har tilskuere kunne se nogle gode U17-kampe på BIF's anlæg.

Det var første gang vi for alvor oplevede betydningen af vendingen af turneringen. Erfaringen med den nye turneringsstruktur er ikke positive.

U15 holdet (95-96) gjorde det også godt i efteråret. Holdet endte efter AGF på en anden plads i U15 Drenge A og sikrede sig dermed 1 af de to pladser til forårets A-række (det svarer til det gamle Mesterrække 2). Trænere Brian Hølleddig og Rasmus Jensen har trænet seriøst med denne gruppe og det er dejligt at se at det betaler sig i sidste ende. En gruppe på 6 U15 spillere har desuden vundet JM i indendørsfodbold i A række (det højeste niveau). Det er første gang i BIF's historie at dette sker, så en stor tillykke til holdet og trænere.

Øvrige aktiviteter

I 2009 afholdt vi i BIF igen: mikrofodboldskolen, sponsorcykelløb, pigeraketten, fodboldskolen, og julestævnet. Vi opfatter disse årligt tilbagevendende aktiviteter næsten som en selvfølge. Helt af sig selv kommer de ikke, men vi klarede det igen og tak til alle der har hjulpet til.

Det samme gælder for diverse sommerstævner. Årgange 97 til 99 har i juni 2009 været på en god tur til Bromölla i Sverige. Der var også flere BIF hold, der i sommerferien deltog i Vildbjerg Cup og Invita Cup.

Der har været to nye aktiviteter i 2009. Som et forsøg var vi vært for et indendørs julemandsstævne for de allermindste. Et fremragende underholdende indslag. Derudover afholdt hovedforeningen i anledning af BIF's 75 års jubilæum en klubbdag. Det var en forrygende dag, med mange deltagere, på tværs af klubbens afdelinger. Et arrangement der fortjener at blive gentaget.

Tak til

Keld Skovgaard har igen i 2009 brugt mange timer på at kridte banerne op. Desuden holder Keld vores hjemmeside opdateret, forudsat at vi andre leverer noget input. Lisbeth Kjeldsen, vores kampfordeler, har, efter kun et år på posten, allerede skabt stor respekt blandt kollegaerne i andre klubber. For både Keld og Lisbeth gælder at der er styr på detaljerne. Det er en fornøjelse at se, at det fungerer så perfekt. Vi vil gerne sige tak til Keld og Lisbeth for deres store arbejde.

PIGER (Egon Laursen skriver)

Brabrand IF pige/dameafdeling er blevet stor

En pige/dameafdeling med 115 medlemmer ved årsskiftet er den største i klubbens historie. Listen indeholder de yngste piger fra årgang 2003 og i alt 7 seniorer, hvortil der i år er tilgang for første gang i mange år.

Den største gruppe er dog i de yngste årgange, der især er kommet efter afholdelse af Pigeraketten, og det, at pigefodbold er blevet rigtigt populær. Ja så populær, at det nu er den største idrætsgren blandt piger. Vi ser det ved den store tilgang, og at relativt færre stopper i forhold til tidligere.

Også skoleturnering for piger bidrager til kendskabet til pigefodbold, og rigtigt mange har deltaget i denne, Danmarks største indendørsturnering, der betød, at for tredje år i træk blev en skole i klubbens område den skole, som stillede med flest klassehold. I 2009 blev det Sødalskolen.

De største begivenheder udenfor turneringen har for pigerne i år været Pigeraketten for de mindste med ca. 95 deltagere i alderen fra 6 til 12 år og rejsen til St. Croix for de ældste U15 og U18 piger. Begge står som store oplevelser, men dog vidt forskellige. Pigeraketten er en éndags begivenhed med stor aktivitet i de 3 timer, det stod på, mens turen til St Croix i sig selv varede over 2 uger. Ud over de 2 uger var der forud mange aktiviteter, der ud over at danne mange nye venskaber mellem de deltagende piger og drenge i vores egen forening også gav nye venskaber med de piger fra Kolt/Hasselager, som deltog gennem KoHBra samarbejdet. Ud over de venskabelige tilknytninger mellem såvel deltagere som deres forældre lykkedes det også at tjene alle pengene til turen og opholdet.

Hver fredag eftermiddag samledes de yngste traditionelt til træning på 5-mands banen og bane 4. Der er ved at være så mange, at hele området fyldes med spillere, der i små grupper laver leg og boldøvelser. Peter From, Henrik Nielsen, Allan Kokholm og Kenneth Ley er fortsat med som trænere, men det er også lykkedes at få fat i en del nye forældre til træningen. Bettina Simonsen og Pia Andersen startede som trænere i foråret, men har i efteråret fungeret som holdledere, mens Eigil Lihn, Søren Fog, Henrik Andersen og flere har taget over med træningen sammen med nye hjælpetrænere, som er rekrutteret fra pigeafdelingen.

For de mindste tæller resultaterne ikke og der kan derfor i disse årgange kun tales om vindere.

Blandt de lidt ældre fra U11 og fremefter skulle der skabes resultater. De gik efter at vinde – og det skete også for flere i foråret, som for første gang var turneringsafslutning. Flere af holdene i U11

og til og med U15 deltog i regionsmesterskaberne, men det blev dog ikke til mesterskaber, selv om nogle var tæt på.

I foråret havde vi lidt svært med at få træner til U15 pigerne, men Helle Hoffmann, som er forældre til en spiller lovede at stå for kampene og Jens Jensen samt de øvrige pigetrænere var behjælpelige med træningen. I efteråret lykkedes det at få en "rigtig" træner, idet Signe Frøkiær tog over og det var meget populært blandt de unge piger. Det lykkedes dog ikke at få en hjælpetræner til Signe, så hun har i efteråret og også i vinter klaret den store opgave selv.

KoHBra U18 havde i foråret et stærkt hold og kun uheld i kampe og skader hindrede et godt resultat i mesterrækken. I stedet blev det "lige ved" og man kunne næsten sige "som sædvanlig". Nogle bærende spillere rykkede i sommer op som senior, og det nye U18 har haft svært ved at gøre sig gældende, så de ikke har kunnet kvalificere sig til deltagelse i mesterrækken i foråret 2010. Desværre er der ikke nyoprykkede BIF spillere på KoHBra U18 holdet, som skal spille U18 A.

KoHBra samarbejdet har lidt meget af, at kun nogle af pigerne var med på St. Croix. Det skabte problemer med at få pigerne spillet sammen inden efteråret pga. turneringsomlægningen. Denne opdeling af sæsonen må konkluderes at være meget besværlig for alle former for samarbejder mellem klubbers ungdomsafdelinger.

KoHBra senior startede i foråret som nyoprykker i serie 1, men denne status holdt kun i foråret, da de måtte rykke ned pga. manglende engagement. Oprykkerne fra U18 til holdet i efteråret betød meget for holdet, der sikrede sig direkte oprykning til serie 1 med maksimumpoint og en målscore med 44 mål i overskud efter de 10 kampe.

Forårets kampe lå i Hasselager, mens kampene i efteråret blev spillet i Brabrand.

Anders Andersen har stået for træningen af U18, mens Hans-Martin Lauesen er kommet i sommerferien som ny træner for seniorerne i stedet for Torsten Cargnelli, som dermed har kunnet hjælpe til som konsulent.

Alle vores piger fra U15 og yngre har deltaget i vort eget julestævne, og som sædvanlig slutter vinteren med afvikling af "skolefodbold for piger", hvor næsten 2000 piger fra hele Århus deltager, og mange forældre og trænere fra klubben bliver involveret i afviklingen.

Ved afslutningen af vintersæsonen 2008/2009 deltog pigerne i Århus-mesterskaberne, men for første gang blev det slet ikke til nogen mesterskaber – kun en enkelt sølvmedalje

Planer for 2010.

I 2010 satses på bredden og det sociale sammenhold i alle årgange. Der skal skaffes forældretrænere og ledere til de yngste årgange, så der kan rekrutteres trænere herfra til træning af pigerne, når de bliver ældre.

KoHBra samarbejdet fortsætter, men det må erkendes, at der i U18 ikke kan forventes mange nye spillere fra Brabrand, så en fortsættelse må overvejes efter sommerferien, da der i KHIF observeres en tilbagegang i deltagerlysten.

Til gengæld vokser antallet af seniorspillere både i KHIF og BIF, så der i foråret evt. kan være 2 hold.

Den 1. maj kommer pigeraketten igen forbi, men denne gang lørdag fra klokken 10, så alt kan være ryddet op i god tid inden 1. divisionskampen mod AB. Forhåbentligt bliver deltagere og forældre og støtter divisionsholdet.

Til slut en stor tak til alle forældre og hjælpere i pigeafdelingen.

ANLÆG

På sidste års generalforsamling blev det besluttet, at der skulle arbejdes videre på planen om etablering af et kunstgræsanlæg i Årslev til trods for, at det er en ordentlig mundfuld rent økonomisk.

Hvad er der så sket siden sidst? Nøgternt set er vi egentlig ikke kommet meget videre, men på den anden side er der sket en hel masse.

Jeg skal prøve at gøre en lang historie kort!!!

I foråret kommer vi via Rene Jensen i dialog med Ove Lyhne fra JBU. Han fortæller, at de går med tanker om at forlade deres nuværende domicil på Nøddevej i Viby og sammen med DBU etablere et fodboldcenter vest, der udover administration også skal omfatte et kombineret fodbold- og kursuscenter med tilhørende banefaciliteter og måske på sigt også overnatningsmuligheder, og at de i den forbindelse leder efter egnede arealer. Med sådan en udmelding er det klart, at tanken om at her må der være mulighed for at få strikket et eller andet fælles projekt sammen er nærliggende.

Hen over året bliver der afholdt en lang række møder, hvor også repræsentanter for kommune og magistrat deltager – et lysbilledshow hos Arkitema med forskellige løsningsforslag bliver det også til (bl.a. med fremtidsvisioner om en total udbygning af området, der inkluderer op til 6-8 fodboldbaner + et fodboldeksperimentarium). Alt sammen meget godt, indtil der går storpolitik i sagen – læs økonomi – for hvem er det lige, der skal betale? DBU & Co. mener, at med placeringen af et prestigefyldt Center Vest i Århus bør de lokale myndigheder også medvirke væsentligt til finansieringen. I dette spil kommer Brabrand noget i klemme, idet en af forudsætningerne for, at vi ville kunne føre vore ideer ud i livet, er en væsentlig lejeindtægt fra eksterne brugere, og her havde vi regnet med, at JBU/DBU ville sætte sig på et stort antal timer.

Efterfølgende er der så yderligere sket det, at JBU/DBU af kommunen har fået forelagt en alternativ placeringsmulighed for deres nye hovedsæde. Hvorvidt den af DBU bliver vurderet mere attraktiv end Årslev-modellen, må vi vente med at få besked om et stykke tid endnu. I hvert fald lød meldingen fra Ove Lyhne, sidst vi talte sammen: ”I står jo egentlig bare på samme sted, som før vi kom på banen – hverken bedre eller dårligere. Kobler vi os på jeres løsning, er det jo bare en appelsin i turbanen.”

Sideløbende og uafhængigt af vore forhandlinger med DBU har Århus Kommune, Århus Fodbold Forum og Idrætssamvirket arbejdet på en indstilling til rådmanden om den endelige placering af de 2 kunstgræsbaner, som der er afsat ca. 6,5 million til etableringen af (etablering på eksisterende grusbaner var oplægget vel og mærke). Til trods herfor valgte vi alligevel at lægge billet ind på tilskuddet for at komme i betragtning med vores Årslev-løsning - og godt for det, for vi var blandt de sidste 3 ud af 7 oprindelige ansøgere (de øvrige 2 er Aarhus Fremad og VRI) – men i sidste uge modtog vi en kortfattet mail om, at vi i denne omgang var blevet valgt fra. Denne afvisning har vi imidlertid anket og bedt om foretræde for den ansvarlige rådmand. Så må vi se, hvad der kommer ud af det.

Hvor bringer det os så nu? Der skal stadig skaffes et meget stort millionbeløb, selvom vi – på trods af det første afslag – efterfølgende skulle blive en af de heldige modtagere af de godt 3 millioner. Som det jo også har været fremme i dagspressen er vi noget handicappede af at skulle ud og bruge millioner på jordkøb og derfra bygge alt op fra bunden, uden at kunne drage nytte af de klubfaciliteter, der findes hjemme på Engdalsvej.

Paradoksalt nok kan vi derfor ende i den situation, at vi ikke har ”råd” til at sige ja tak til et evt. kommunalt tilskud, fordi vi jo må indrømme, at der ikke står millioner på bogen og venter på at blive sat i spil, når talen går på de helt store investeringer.

Så lige meget hvordan vi vender og drejer økonomien med hensyn til etablering af projektet i Årslev og selv eventuelt med et betydeligt tilskud fra kommunen og måske DBU og selv med den store velvilje, som både trænere, ledere, medlemmer og sponsorer har udvist i form af ”kunstgræsbidrag” af forskellig slags, kommer

vi ikke udenom, at vi skal i banken og låne et betragteligt millionbeløb. I den nuværende situation med stærk tilbageholdenhed fra bankernes side er jeg bange for, at vi vil blive mødt med et krav om, at såvel bestyrelse som medlemmer skal pantsætte hus og hjem, kone og børn – før de indvilger i at lukke kassen op for et i deres øjne noget usikkert formål.

Skulle det imidlertid lykkes at finde de mange penge til etableringen, er det også nødvendigt med midler til den daglige drift – herunder renter og afdrag – alt i alt beløb i en størrelsesorden, som jeg på trods af de mange prisværdige initiativer, der er sat i værk, vil tillade mig at tvivle på, at vi år efter år vil være i stand til at rejse! En hel afgørende faktor i den forbindelse er selvfølgelig den indtægt, vi vil kunne få fra eksterne brugere – især vil DBU's beslutning om placering og dermed potentiel storlejer selvsagt være af afgørende betydning for rentabiliteten – men vi skal jo også passe på, at vi ikke kommer i den situation, at vi af ren pengensødhed bliver tvunget til at leje så meget ud, at der ikke bliver plads til os selv. Det var jo heller ikke meningen!

Overordnet vil jeg tillade mig – på trods af et måske ved første øjekast stor kommunalt tilskud – alligevel at lufte det synspunkt, at kommunen slipper for billigt, når den igen-igen skubber en efter min mening helt klar kommunal opgave – nemlig at sørge for, at byens børn og unge har bare nogenlunde de samme faciliteter, som tilbydes snart sagt alle andre steder end i Århus - over på de lokale idrætsforeninger og deres i forvejen hårdt prøvede, frivillige, ulønnede ledere.

Det kan ikke være rimeligt, at klubber af BIF's størrelse skal kaste sig ud i risikofyldte millioninvesteringer, hvor det rettelig burde være en kommunal opgave at sørge for, at de ydre rammer er tidssvarende og tilstede. Disse betragtninger har vi i en længere redegørelse gjort de relevante myndigheder opmærksom på, og vi afventer nu en tilbagemelding, og så snart vi har modtaget den, ved vi, hvor vi står og kan træffe vore beslutninger derudfra.

Som alternativ til Årslev-planerne har Eigon udarbejdet et "hjemmebaneforslag", forstået på den måde, at den nuværende grusbane udvides til fuld størrelse (120x80). Dette vil kræve, at bane 3 vendes på langs, og at bane 4 mere eller mindre ofres som 11-mandsbane. I forbindelse med omlægningen ville der blive plads til at opføre en toetages bygning for enden af hal 2 med omklædning, vaskeri, styrketræning osv. Fra 2 balkoner ville der være VIP-faciliteter med vue over bane 1 samt kunstbanen – et virkeligt spændende projekt!

Udover kunstgræsplanerne har vi yderligere et hængeparti: nemlig fitnessprojektet, som jo via fodboldafdelingen er blevet løftet op på foreningsplan - således at forstå, at den videre skæbne afhænger af, om der samlet set blandt BIF's afdelinger kan findes såvel de økonomiske som ikke mindst de menneskelige resurser for at gennemføre opgaven. Det sidste, der er sket i sagen, er, at vi af forvaltningen er blevet informeret om, at den i forbindelse med reoveringen af hallen påtænker at opsætte et mere brugervenligt og lyst indgangsparti og samtidig rykke det længere ud mod parkeringspladsen (større aula). Samtidig er det kommet på tale evt. at flytte cafeteriaet ud i den nuværende aula. Den manøvre ville kunne muliggøre indretning af et "fitnesscenter" i det derved frigjorte lokale. Mere overkommeligt rent økonomisk – selvfølgelig ikke vort store forkromede projekt, men dog en start, der på sigt ikke udelukker en gennemførelse af det oprindelige forslag. Men som sagt, endnu er der kun tale om tanker og ideer – intet konkret er bestemt.

For første gang i mange år kunne vi tage vort anlæg i brug til tiden. Det vil i Århus Kommune sige 1.april. De planlagte kampe blev afviklet, men egentlig træning udskød vi til efter påske. 1.holdet tyvstartede allerede 28. marts mod Varde – det krævede en dispensation og en erklæring om, at vi selv ville betale for evt. skader, som måtte opstå - og helt frem til dagen før den kamp var der på grund af kraftig regn tvivl, om den burde gennemføres. Det blev den dog – men bane 1 så ikke alt for god ud bagefter!

Vi er kommet nogenlunde helskindet igennem sæsonen rent banemæssigt. Anlægget har stort set kunnet klare belastningerne, men overordnet set har vi fremadrettet nogle udfordringer, vi skal forholde os til:

- JBU/DBU melder klart ud, at vi må forvente, at turneringerne starter tidligere og slutter senere. Det ved vi af erfaring, at vort anlæg i niveau med Brabrandssøen ikke vil kunne holde til på trods af nok så mange dræn. Desuden er Århus Kommune begyndt at skrive regninger ud på udgifter til genopretning af de opståede skader til de klubber, der har været nødsaget til at søge om dispensation for at kunne afvikle kampe efter den officielle slutdato 1. november. Så det kan godt gå hen og blive en dyr affære for vort vedkommende.
- Vi kan også få problemer med vor egen succes: for første gang runder fodboldafdelingen 500 medlemmer. Når dertil kommer, at vi også har et 1.divisionshold, der ”fylder” meget (selv om det i forhold til mange andre steder er langt mindre krævende), betyder det, at vi er ved at vokse ud af vore nuværende rammer, bane- såvel som omklædningsmæssigt.

Hvad kan vi gøre ved det? Vi kan selvfølgelig stoppe for medlemstilgangen og vælge hellere at satse på kvalitet frem for kvantitet. Mere visionært ville det naturligvis være at lede efter udvidelsesmuligheder, som vi jo nok må konstatere er udtømte her på Engdalsvej. Det ville imidlertid kunne lade sig gøre i Årslev, idet der – udover førnævnte kunstgræsbane – også kunne give plads til en 11-mandsgræsbane. Men så er vi straks tilbage ved spørgsmålet om økonomi.

I forbindelse med afholdelse af EM for U-21 landshold i 2011 er Brabrand sammen med AGF udset til evt. at kunne anvendes som træningsanlæg for et af de deltagende hold. Det vil i pågældende tilfælde betyde, at vor opvisningsbane bliver opgraderet af kommunen og dens gartnere, og samtidig vil det medføre indskrænkning i vor egen benyttelse af banen – både før og under EM.

Men på nuværende tidspunkt er det endnu ikke afgjort, om der overhovedet er nogen, som lægger billet ind på Brabrand.

Containeren til opbevaring af materiel blev i sin tid opstillet på en midlertidig 2-års tilladelse. Eigon har søgt om og fået bevilget yderligere 2 års forlængelse. Så må vi se, om vi til den tid har fundet andre løsninger eller kan håbe på en mere permanent bevilling.

Hvis vi lige skal afslutte sagaen om skabene til opbevaring af tøj m.m., så blev der her - ca. 6 år efter vi først begyndte at snakke om dem - sat endeligt punktum, idet der kom låse i.

Vor udmærkede cafeteriabestyrer Morten besluttede i årets løb at søge nye udfordringer. Nyt bestyrerpar er Sayed og Lotte Chafra, som på fortrinlig vis har serveret fodboldafdelingen og dens medlemmer i det forgangne år. Ligeledes er publikummet til 1.holdets hjemmekampe blevet fint betjent.

Til at forestå alt det praktiske, der er forbundet med afvikling af kampe og i det hele taget få dagligdagen til at fungere for foreningens mange medlemmer er vi i den heldige situation, at alle nøgleposterne er besat med kompetente og engagerede folk:

- • **Keld** klarer såvel afsætning af baner som kridtning af samme og sørger for op- og nedtagning af net, så på dette område fungerer alt perfekt.
- • I **Lisbeth** har vi fået en virkelig dygtig, engageret kampfordeler. Hun er forudseende, har overblik og er på forkant med situationen, så der er absolut styr på planlægningen af vore mange hjemmekampe.
- • **Harrie** fordeler træningstider, kampe og boldskabe samt sørger for den nødvendige årlige hovedrengøring af boldrum og klubhus (foruden alt det løse). Samtidig må han jo nærmest betegnes

som superbruger af KlubOffice systemet, der jo efterhånden har udviklet sig til at være et meget centralt omdrejningspunkt i den daglige drift af en fodboldklub.

- • **Tony** fører bane- og omklædningstavlen og er altid villig til at give en hånd med, hvor det behøves.
- • **Mogens** sørger for, at græsset er klippet og fliserne fejlet, når 1.holdet spiller hjemme.
 - **Eigon** tromler banerne og er drivkraften og indpiskeren, når der skal samles folk til at løse alle mulige og umulige opgaver - og ikke mindst er det ham, der har fuldstændig styr på entreen og sikkerheden, når 1.holdet spiller hjemme.

Med hensyn til sikkerheden er vi jo som divisionsklub omfattet af ”Lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder”, og herunder hører 1.holdets hjemmekampe. Vi har valgt at alliere os med et professionelt vagtselskab til at sørge for ro og orden. Med det antal tilskuere, der normalt møder frem, er det en stor udgift, som umiddelbart kan synes lidt ude af proportioner. Alternativet er, at vi selv stiller med vagter fra egne rækker, som har gennemgået den lovpligtige kontrolløruddannelse, og som er villige til at ofre den fornødne tid og måske blive udsat for ubehagelige oplevelser, herunder i værste fald fysisk vold.

HÆRVÆRK/TYVERI (v/Eigon Holm Hansen)

Som bekendt skete der i foråret og sommeren en del hærværk på og tyveri fra parkerede biler omkring vores anlæg – oftest i forbindelse med 1. holdets hjemmekampe, hvor der var relativt mange biler på området.

Det mest voldsomme tilfælde havde vi lørdag 25. april 2009, hvor 1. holdet spillede hjemme mod Esbjerg. På samme dag var der et stort håndboldstævne i begge haller, hvorfor grusbanen var taget i anvendelse som P-plads.

Selvom vi havde frivillige til at rundere på P-pladserne lykkedes det alligevel 3 personer af anden etnisk herkomst at forøve hærværk på og tyveri fra ikke færre end 7 biler i løbet af ganske få minutter. Nogle håndboldspillere havde observeret disse 3 personer løbe og køre fra grusbanen på én knallert. Håndboldspillerne tænkte ikke over det, før de nåede frem til bilerne, hvor de kunne konstatere flere biler med knuste ruder. Et par af bilerne havde fået smadret 3 ruder.

Vi kontaktede selvsagt politiet, som lovede at komme forbi. Men dette skete desværre ikke, da patruljebilen undervejs var blevet prioriteret til en anden opgave. Politiet har dog senere beklaget forløbet.

Efterfølgende har vi beklageligvis haft enkeltstående tilfælde med hærværk og tyveri fra parkerede biler. Men det har heldigvis været for aftagende, da vi også selv er mere opmærksomme på ”forkerte” personer i området.

Det seneste – os bekendt – tilfælde skete lørdag 22. august 2009, hvor en enkelt bil fik smadret sideruden.

Vi har med tilfredshed konstateret, at politiet nu oftere kører forbi vores anlæg, hvilket må formodes at være en konsekvens af vores mange henvendelser (bl.a. telefon og mail).

Vi har naturligvis også kontaktet Århus Kommune om videoovervågning, hvilket på daværende tidspunkt blev afvist, idet området er offentligt. Og her tillades ikke videoovervågning. Og rådmanden kunne blot henvise os til at kontakte politiet.

Århus Kommune skrev i en mail 09. juni 2009 til os: ”Det er eller bliver **aldrig** lovligt at sætte videoovervågning op ud over offentlige P-pladser”.

Det var derfor glædeligt at kunne læse i JP 18. januar 2010, at ”Regeringen vil tillade kommunerne at sætte overvågningskameraer op overalt, hvor de vurderer, at det kan skabe mere tryghed og forebygge kriminalitet”. I DR Update dagen efter kunne man så høre borgmester Nicolai Wammen udtale, at Århus Kommune kan tilslutte sig disse nye muligheder. Samme dag forelagde vi dette for den ferierende ansvarlige for vores anlæg. Han svarede kort tilbage, at andre anlæg havde været på banen før os, d.v.s. Skøjtehallen, Egelund og Viby.

Bestyrelsen vil gå videre med sagen ad officielle kanaler.

BIF og MEDIERNE

Vores udmærkede **hjemmeside** styres og opdateres på fornem vis af Keld Skovgaard. Det er imidlertid vigtigt at påpege, at uden medlemmernes input i form af indlæg, billeder, reportager osv. er det svært for selv den mest entusiastiske webmaster at skabe dynamik og dermed interesse for hjemmesiden. Om det var en ide at supplere hjemmesiden med en decideret nyhedsmail – vi har jo efterhånden de fleste medlemmers e-mail adresser – kunne måske overvejes.

Måske skulle vi også få lagt et billede af vore trænere og ledere ud på nettet, så der kan sættes navn på de mange ansigter, der møder en, når man færdes på anlægget.

Som noget nyt er vi nu også på **Facebook**, den største sociale media platform i Danmark.

Grunden til, at der er oprettet en facebook gruppe omkring divisionsholdet, er primært fordi:

- Det er utrolig let at opdatere om diverse emner i forbindelse med 1.holdets gøren og laden.
- Alle nyheder om Brabrand, der lægges på Facebook, kommer automatisk frem til dem, der er blevet fans. Med andre ord er det langt lettere at blive opdateret, end hvis de enkelte fans selv skulle gå på nettet og checke hjemmesiden hver dag. Det er altså nemt og bekvemt at holde sig orienteret, når man først er blevet fan.
- Facebook er social, forstået på den måde, at er en person blevet fan af Brabrand, vil alle denne persons kontakter (”venner”) kunne se dette og dermed selv få lyst til at blive medlem. Ringene spredes lynhurtigt i vandet!
- Hvad skal der så til, for at det bliver en succes? Gode historier og mange opdateringer. De, der er blevet fans, bliver hurtigt forvante og vil gerne modtage nyheder om stort og småt fra klubben dagligt (og gerne flere gange dagligt). Sker der ikke noget på Facebook siden, bliver fans utålmodige – nøjagtigt som det er tilfældet, når hjemmesider ikke opdateres.
- Samtidig er Facebook siden også en mulighed for aviserne til at holde sig orienteret om klubben uden selv at skulle bruge ressourcer herpå. Vi har bevidst arbejdet på at få diverse journalister til at melde sig som fans. P.t. er både bold.dk, JP og Tipsbladet ”venner” og følger således med i, hvad der sker.
- Udover at informere alle fans’ene (og stadig forsøge at få flere) kan vi også bruge Facebook til at promovere klubben, komme ud til et bredt publikum og gøre os selv interessante – også for potentielle sponsorer - idet vi via Facebooksiden har adgang til en stor gruppe potentielle forbrugere.

Hvordan er det så gået? Dags dato har vi 637 fans. De fleste kommer fra Danmark (hovedsageligt Århus og omegn), men vi har også venner fra Island, Italien, Sverige, USA, Canada, Mauritius, Mexico, Argentina og Jamaica!!!

Derudover arbejder Jacob Arberg på opbygningen af en uofficiel **fan-site** for 1.holdet.

Klubbladet: her markerer fodbold sig som storleverandør af læseværdigt stof om alt, hvad der rører sig i afdelingen til forhåbentlig også glæde for ikke-fodboldfolket.

Når vi nu er ved klubbladet, som jo egentlig er det eneste organ, der binder de forskellige afdelinger i idrætsforeningen sammen til en helhed, så var det da positivt, at det på trods af lidt startvanskeligheder lykkedes at få markeret Brabrand IF's 75-års fødselsdag - ifølge Børge Nielsen er det ret besat fodboldafdelingen, der har lagt stiftelsesdato til det, vi i dag kender som Brabrand Idrætsforening. Det foregik som en fælles aktivitetsdag, og alt det praktiske i forbindelse med arrangementet stod massevis af frivillige hjælpere fra samtlige afdelinger for – et fint bevis på, at vi trods forskelligheder stadig er en forening i god gammeldags forstand. (nytårskur)

Nævnes skal også 1.holdets flotte kampprogram, som mange større og højere rangerende klubber ville misunde os. Fra at være et foldet A4 ark med et løst indstik er programmet blevet til et digert værk, der foruden Jakobs velkomstkolumne indeholder et hav af informationer og facts om relevante emner i forbindelse med 1. Og 2.holdet, indsamlet og sat i system af Eigon, der i parentes bemærket må kunne få job på enhver redaktion.

Op til og lige efter genoprykningen til 1.division har der i de 2 store lokalaviser været pænt med omtale af vort hold, ligesom journalisterne igen har indfundet sig på Engdalsvej, når der bydes på 1.divisionsfodbold. Men generelt – det hører jeg også til møder med de øvrige 1.divisionsklubber – er interessen både blandt den landsdækkende og den lokale trykte presse de fleste steder begrænset til et referat af topkampene og så måske lige stillingen. Overalt er der skåret i medarbejderstaben, og det har tilsyneladende betydet en nedprioritering i avisernes dækning af sporten i nærområderne.

Live TV-transmission af en af vore hjemmekampe har vi endnu til gode – selvom seerinteressen ikke er overvældende. Opgøret mellem Vejle og Horsens toppede med 61.000, medens i den anden ende kun 20.000 zappede ind på kampen Frem-Vejle. TV2Sport påtænker imidlertid at udvide antallet af såkaldte ”streaminger”, dvs. højdepunkter fra flere kampe i hver runde med første visning mandag aften og efterfølgende genudsendelser i løbet af ugen. Derudover sætter programmet ”Divisionen” hver uge fokus på og går bagom 1.divisionen og bringer seneste nyt fra landets næstbedste fodboldrække. Her har der været vist klip fra et par af vore kampe, bragt indslag fra træningen og interviews med spillere og trænere, men kun et sted mellem 8.000 og 48.000 seere har indtil videre følt sig tiltrukket af dette udmærkede program.

Så alt i alt kan man konstatere, at der i hvert fald rent TV-mæssigt er noget mere fokus på 1.division, end der er på 2.division, hvor dækningen for vort vedkommende var nærmest ikke-eksisterende.

En **mediehistorie**, vi godt kunne have været foruden, var en artikel i Århus Stiftstidende, der i forbindelse med fornyet fokus på pædofili og idrætsforeningernes pligt til at indhente børneattester på deres trænere/ledere nævnte bl.a. BIF's fodboldafdeling som en klub, der ikke levede 100% op til sine forpligtelser. Harrie har efterfølgende på udmærket vis redegjort for klubbens politik, og hvordan vi forvalter vort ansvar på området. Naturligvis skal reglerne overholdes, men systemet med attesterne er meget tungt: alt foregår på gammeldags vis (papir, skemaer etc.). Bestyrelsen skal have fat i hver enkelt træner hvert år. Tidsmæssigt kan man sagtens afsætte over en uge til det. Det ville unægtelig lette arbejdet betydeligt for de i forvejen travle, frivillige, ulønnede ledere ude i de enkelte foreninger, hvis der blot elektronisk skulle sendes navn og CPR nr. til det centrale register, som så kunne checke og reagere, hvis der var behov. Jeg har ved flere lejligheder bl.a. foreslået JBU/DBU en sådan løsning. Om det bliver til noget, er jo så ikke godt at vide.

ØKONOMI

Før kassereren detaljeret beretter om foreningens økonomi, tør jeg godt afsløre, at det **som sædvanlig** – fristes man til at sige – ser ganske fornuftigt ud, men **som sædvanlig** heller ikke mere. Det hele løber så

nogenlunde rundt, takket være først og fremmest de utrættelige folk med Harrie i spidsen, der år efter år knokler med at arrangere indtægtsgivende loppemarkeder, cykelløb, julestævner m.m. – alt sammen for at kunne tilbyde især vore ungdomsmedlemmer oplevelser og aktiviteter, som klubkassen ikke er i stand til at honorere (det tillader det meget rimelige kontingent ikke). I den forbindelse er det rart at kunne fastslå, at restancer efterhånden er blevet et ukendt begreb i fodboldafdelingen, og det luner bestemt også på balancen.

Men når vi nu taler om kontingent, kan man spørge sig selv, om medlemmerne rent faktisk betaler den rette pris for at dyrke fodbold? Undersøgelser viser, at foreningerne generelt baserer stadig mindre af deres samlede økonomi på indtægter fra kontingent og i stedet henter de ekstra og nødvendige midler på anden måde - selvom finanskrisen har bevirket, at der skal kæmpes mere for at skaffe sponsorkroner og lignende bidrag. Men alle disse rare kroner slører også, hvad det rent faktisk koster at gå til fodbold, idet de gør det muligt for os at holde kontingentet på et kunstigt lavt niveau.

Så måske skulle vi overveje at se på størrelsen af kontingentet og få en debat om:

- hvor meget det burde koste at spille fodbold
- hvorfor vi ikke bare sender regningen til vore medlemmer i stedet for at lade ildsjælene løbe livet af sig i en stadig jagt på alternative indtægter.

Men hvor om alting er: skal der udover at holde afdelingen kørende på et absolut rimeligt niveau også kunne "lægges til side", så må der gang i væsentligt flere og større aktiviteter. Og hvem er det lige, der har tid og overskud til at stå for det?

"I gamle dage" blev en stor del af fodbolds økonomi baseret på indtægterne fra 2 ugentlige bankoaftener. Det gav i adskillige år et sikkert og stabilt tilskud til driften, men krævede også en kæmpe indsats fra mange mennesker.

B ESTYRELSE

Under den nuværende formand bliver der ikke holdt mange bestyrelsesmøder. Det er et bevidst valg.

Alenlange møder er afløst af en konsekvent uddelegering af ansvar til afdelingsformændene, der sammen med diverse udvalg klarer dagligdagens praktiske opgaver, således at bestyrelsen stort set fungerer som det overordnede organ, hvis primære opgave er at udstikke retningslinjer for, hvordan vi ønsker, at klubben skal udvikle sig, og i hvilken retning vi skal bevæge os.

Det kunne også overvejes at lade de enkelte udvalg styre deres eget budget. Det ser jeg intet problem i, da der jo generelt hersker stor økonomisk ansvarlighed blandt vore ledere.

At de enkelte bestyrelsesmedlemmer via deres andre gøremål i klubben udover bestyrelsesarbejdet altid ved, hvad der foregår, betyder også, at der er check på tingene, og at evt. problemer bliver spottet med det samme, før de får lov til at udvikle sig.

AFSLUTNING

Inden jeg slutter min beretning, vil jeg gerne takke alle, som på den ene eller anden måde har givet et nap med i året, der gik. Også tak til de, som fortsætter i det kommende år, og velkommen til de nye, som vil yde en indsats for fodbolden i Brabrand. Tak til alle vore sponsorer og annoncører – uden dem så det skidt ud! Sidst, men ikke mindst tak til mine bestyrelseskolleger for et – trods de få møder – velfungerende samarbejde.

Flemming Møller